

Vážení shromáždění,
vítám Vás všechny domácí i přespolní v této společnosti.

Dříve nežli popravu vykonám všem pánům
hodnostářům na zdraví připít dám!
Na stálé a dobré zdraví pana starosty a celé dědiny,
na zdraví všech hasičů a veškeré omladiny.

A nyní pane ortelisto přečtěte ortel nad zločincem tím,
nežli svůj meč v jeho krvi obarvím.

Děkuji Vám pane kate, že jste mi dal slovo.
Ale po tom pobumbání, nemluví Vám toho mnoho.

Vítám Vás všechny společně
a děkuji vám srdečně,
že jste tak hodní byli
a pod májí nás navštívili.

A prosím Vás, aby ticho bylo,
aby každý slyšel, co se přihodilo,
tomuto zločinci beranu,
který tu dnes přijde o hlavu.

Důrazně Vás všechny žádám
o laskavé odpuštění,
kdyby se někdo cítil
ortelovým čtením ukřivděný.

Jsou to všechno viny tohoto berana,
jinak to je podobnost čistě náhodná.
Proto, dřív než ortel smrti číst zahájím,
na zdraví právě těch, co budou čtení připíjím.

A nyní poslouchejte dobře, jak se beran spustil,
co všechno napáchal a čeho se dopustil.

§ první: Beran a bicykl

Celý den Berana při práci hřálo sluníčko,
a tak večer dostal chuť na točené pivíčko.

Unaven po celodenní námaze,
kolo ho k milé hospůdce zaveze.
„Řetězem a zámkem ještě kolo zabezpečit,
a pak už v klidu si s kamarády můžu zaskotačit.“

Po bujarém veselí, je čas domů jíti,
ale co to, Beran nemůže klíč od zámku najíti.
Ostatním o ztrátě nic nepravil,
a lišácky se hned vymluvil.
„V takový krásný večer projdu se rád,
s přivázaným kolem se nemůže nic stát.“

Druhý den hned brzy ráno k hospůdce se vypravil,
aby si to svoje kolo takříkajíc uloupil.
Aby byl fakt nenápadný, vzal si malou pilečku,
párkrát řízne a kolo získá za chvílečku.

Samozřejmě, jak to bývá, kamarádi Berana viděli,
a tou jeho zlodějinou dost dlouho se bavili.
Za to, že Beran stal se zlodějem,
utni mu Kate hlavu dřív, než se nadějem.

§ druhý: Salva z děla

Beran už je starý hoch,
oslavil v létě čtyřicátý rok.

„Na oslavu jubilea,
vypálíme salvu z děla.“

První rána ozve se,
půl Lóček se otřese.

Druhá rána z placu zazní,
to už z toho všichni blázní.

Třetí rána z placu duní,
to už policisté z aut se kulí.

Policisté zle se mračí,
za Beranem rychle kráčí.
„V okolí tu nejsou hluší,
rány z děla prý je ruší.“

Beranovi vynadali,
z děla střílet zakázali!!!

Odjeli pak zakrátko,
jen co snědli prasátko.

Jeden z Beranů za policajty kouká,
z pusy slavnou větu souká.

„Slušně se prý obléct měli,
když na oslavu jíti chtěli.“

Beran od té doby, už ani svátek neslaví,
a Kat ho dnes za to bez milosti popraví.

§ třetí: Na Falcově mlýně

Tam kde leží Falcův mlýn,
Beran provedl hrůzný čin.

Starý beran pro dřevo se vypravil,
o půjčení nakladače pána z Falcova žádonil.

„Kamaráde, půjč mi ten stroj,
já sám naložím si pořádný strom.

Zaježdím si jak zamlada,
jó to bude paráda“.

Nakladač je však na heslo,
jen pán z Falcova umí s ním to řemeslo.

S Beranem ve stroji to mrsklo,
přešel na Chytálkách skoro všecko.

Tesařská dílnu málem porazil,
a chladič stroje, tak ten úplně prorazil.

Za to, že Beran chtěl řídit cizí vozidlo,
utni mu Kate teď jeho chodidlo.

§ čtvrtý: Červený kohout na skládce

Vždy když je v dubnu 30tý den,
po celých Lóčkách plápolá oheň.
Velká vatra, menší oheň, ohníček,
hlavně, že si každý opeče buřtíček.

Beran doma večer pohodlně sedí
a na televizi v trenkách znuděně hledí.

Najednou v obci siréna zazní,
požár v dědině, hasiči vyjet musí.

Jak se Beran dozvídá, kam hasiči jedó,
tak má svó tvář pomalu celó bledó.
Po skládce s odpadem se oheň šíří,
a tam taky beran na kole rychle míří.

Na hasičku mezitím každý hasič pelášil,
Beran jede přímo, on tu skládku zapálil.
Když hasiči z Lóček i z Tišnova k ohni docválali,
že je čeká překvapení, vážně nečekali.

Místo, aby v klidu oheň mohli hasit,
tak akorát poslouchali Berana hartusit.
„Proč mu hasí oheň, proč mu to dělají??
však je jejich velitel, tak ať toho nechají!!!“

Odvážní muži na rozkazy nedbali,
a požáru žádnou šanci nedali.
Beran pak hasičům slíbit musel něco,
že vždy před pálením dá hasičům echo.

Po půl roce se pod viaduktem hasiči zase činili,
to tam ale tentokrát odpad beranovi muži pálili.

A proto kate dnes utni Beranovi hlavu,
za hasiče, kteří jsou díky němu pořád v bdělém stavu.

Vážení shromáždění,
vítám Vás všechny domácí i přespolní v této společnosti.

Dříve nežli popravu vykonám všem pánům
hodnostářům na zdraví připít dám!
Na stálé a dobré zdraví pana starosty a celé dědiny,
na zdraví všech hasičů a veškeré omladiny.

A nyní pane ortelisto přečtěte ortel nad zločincem tím,
nežli svůj meč v jeho krvi obarvím.

Děkuji Vám pane kate, že jste mi dal slovo.
Ale po tom pobumbání, nemluví Vám toho mnoho.

Vítám Vás všechny společně
a děkuji vám srdečně,
že jste tak hodní byli
a pod májí nás navštívili.

A prosím Vás, aby ticho bylo,
aby každý slyšel, co se přihodilo,
tomuto zločinci beranu,
který tu dnes přijde o hlavu.

Důrazně Vás všechny žádám
o laskavé odpuštění,
kdyby se někdo cítil
ortelovým čtením ukřivděný.

Jsou to všechno viny tohoto berana,
jinak to je podobnost čistě náhodná.
Proto, dřív než ortel smrti číst zahájím,
na zdraví právě těch, co budou čtení připíjím.

A nyní poslouchejte dobře, jak se beran spustil,
co všechno napáchal a čeho se dopustil.

§ první: Beran a bicykl

Celý den Berana při práci hřálo sluníčko,
a tak večer dostal chuť na točené pivíčko.

Unaven po celodenní námaze,
kolo ho k milé hospůdce zaveze.
„Řetězem a zámkem ještě kolo zabezpečit,
a pak už v klidu si s kamarády můžu zaskotačit.“

Po bujarém veselí, je čas domů jíti,
ale co to, Beran nemůže klíč od zámku najíti.
Ostatním o ztrátě nic nepravil,
a lišácky se hned vymluvil.
„V takový krásný večer projdu se rád,
s přivázaným kolem se nemůže nic stát.“

Druhý den hned brzy ráno k hospůdce se vypravil,
aby si to svoje kolo takříkajíc uloupil.
Aby byl fakt nenápadný, vzal si malou pilečku,
párkrát řízne a kolo získá za chvílečku.

Samozřejmě, jak to bývá, kamarádi Berana viděli,
a tou jeho zlodějinou dost dlouho se bavili.
Za to, že Beran stal se zlodějem,
utni mu Kate hlavu dřív, než se nadějem.

§ druhý: Salva z děla

Beran už je starý hoch,
oslavil v létě čtyřicátý rok.

„Na oslavu jubilea,
vypálíme salvu z děla.“

První rána ozve se,
půl Lóček se otřese.

Druhá rána z placu zazní,
to už z toho všichni blázní.

Třetí rána z placu duní,
to už policisté z aut se kulí.

Policisté zle se mračí,
za Beranem rychle kráčí.

„V okolí tu nejsou hluší,
rány z děla prý je ruší.“

Beranovi vynadali,
z děla střílet zakázali!!!

Odjeli pak zakrátko,
jen co snědli prasátko.

Jeden z Beranů za policajty kouká,
z pusy slavnou větu souká.

„Slušně se prý obléct měli,
když na oslavu jíti chtěli.“

Beran od té doby, už ani svátek neslaví,
a Kat ho dnes za to bez milosti popraví.

§ třetí: Na Falcově mlýně

Tam kde leží Falcův mlýn,
Beran provedl hrůzný čin.

Starý beran pro dřevo se vypravil,
o půjčení nakladače pána z Falcova žádonil.

„Kamaráde, půjč mi ten stroj,
já sám naložím si pořádný strom.

Zajezdím si jak zamlada,
jó to bude paráda“.

Nakladač je však na heslo,
jen pán z Falcova umí s ním to řemeslo.

S Beranem ve stroji to mrsklo,
přešel na Chytálkách skoro všecko.

Tesařská dílnu málem porazil,
a chladič stroje, tak ten úplně prorazil.

Za to, že Beran chtěl řídit cizí vozidlo,
utni mu Kate teď jeho chodidlo.

§ čtvrtý: Červený kohout na skládce

Vždy když je v dubnu 30tý den,
po celých Lóčkách plápolá oheň.
Velká vatra, menší oheň, ohníček,
hlavně, že si každý opeče buřtíček.

Beran doma večer pohodlně sedí
a na televizi v trenkách znuděně hledí.

Najednou v obci siréna zazní,
požár v dědině, hasiči vyjet musí.

Jak se Beran dozvídá, kam hasiči jedó,
tak má svó tvář pomalu celó bledó.
Po skládce s odpadem se oheň šíří,
a tam taky beran na kole rychle míří.

Na hasičku mezitím každý hasič pelášil,
Beran jede přímo, on tu skládku zapálil.
Když hasiči z Lóček i z Tišnova k ohni docválali,
že je čeká překvapení, vážně nečekali.

Místo, aby v klidu oheň mohli hasit,
tak akorát poslouchali Berana hartusit.
„Proč mu hasí oheň, proč mu to dělají??
však je jejich velitel, tak ať toho nechají!!!“

Odvážní muži na rozkazy nedbali,
a požáru žádnou šanci nedali.
Beran pak hasičům slíbit musel něco,
že vždy před pálením dá hasičům echo.

Po půl roce se pod viaduktem hasiči zase činili,
to tam ale tentokrát odpad beranovi muži pálili.

A proto kate dnes utni Beranovi hlavu,
za hasiče, kteří jsou díky němu pořád v bdělém stavu.

Vážení shromáždění,
vítám Vás všechny domácí i přespolní v této společnosti.

Dříve nežli popravu vykonám všem pánům
hodnostářům na zdraví připít dám!
Na stálé a dobré zdraví pana starosty a celé dědiny,
na zdraví všech hasičů a veškeré omladiny.

A nyní pane ortelisto přečtěte ortel nad zločincem tím,
nežli svůj meč v jeho krvi obarvím.

Děkuji Vám pane kate, že jste mi dal slovo.
Ale po tom pobumbání, nemluví Vám toho mnoho.

Vítám Vás všechny společně
a děkuji vám srdečně,
že jste tak hodní byli
a pod májí nás navštívili.

A prosím Vás, aby ticho bylo,
aby každý slyšel, co se přihodilo,
tomuto zločinci beranu,
který tu dnes přijde o hlavu.

Důrazně Vás všechny žádám
o laskavé odpuštění,
kdyby se někdo cítil
ortelovým čtením ukřivděný.

Jsou to všechno viny tohoto berana,
jinak to je podobnost čistě náhodná.
Proto, dřív než ortel smrti číst zahájím,
na zdraví právě těch, co budou čtení připíjím.

A nyní poslouchejte dobře, jak se beran spustil,
co všechno napáchal a čeho se dopustil.

§ první: Beran a bicykl

Celý den Berana při práci hřálo sluníčko,
a tak večer dostal chuť na točené pivíčko.

Unaven po celodenní námaze,
kolo ho k milé hospůdce zaveze.
„Řetězem a zámkem ještě kolo zabezpečit,
a pak už v klidu si s kamarády můžu zaskotačit.“

Po bujarém veselí, je čas domů jíti,
ale co to, Beran nemůže klíč od zámku najíti.
Ostatním o ztrátě nic nepravil,
a lišácky se hned vymluvil.
„V takový krásný večer projdu se rád,
s přivázaným kolem se nemůže nic stát.“

Druhý den hned brzy ráno k hospůdce se vypravil,
aby si to svoje kolo takříkajíc uloupil.
Aby byl fakt nenápadný, vzal si malou pilečku,
párkrát řízne a kolo získá za chvílečku.

Samozřejmě, jak to bývá, kamarádi Berana viděli,
a tou jeho zlodějinou dost dlouho se bavili.
Za to, že Beran stal se zlodějem,
utni mu Kate hlavu dřív, než se nadějem.

§ druhý: Salva z děla

Beran už je starý hoch,
oslavil v létě čtyřicátý rok.

„Na oslavu jubilea,
vypálíme salvu z děla.“

První rána ozve se,
půl Lóček se otřese.

Druhá rána z placu zazní,
to už z toho všichni blázní.

Třetí rána z placu duní,
to už policisté z aut se kulí.

Policisté zle se mračí,
za Beranem rychle kráčí.
„V okolí tu nejsou hluší,
rány z děla prý je ruší.“

Beranovi vynadali,
z děla střílet zakázali!!!

Odjeli pak zakrátko,
jen co snědli prasátko.

Jeden z Beranů za policajty kouká,
z pusy slavnou větu souká.

„Slušně se prý obléct měli,
když na oslavu jíti chtěli.“

Beran od té doby, už ani svátek neslaví,
a Kat ho dnes za to bez milosti popraví.

§ třetí: Na Falcově mlýně

Tam kde leží Falcův mlýn,
Beran provedl hrůzný čin.

Starý beran pro dřevo se vypravil,
o půjčení nakladače pána z Falcova žádonil.

„Kamaráde, půjč mi ten stroj,
já sám naložím si pořádný strom.

Zaježdím si jak zamlada,
jó to bude paráda“.

Nakladač je však na heslo,
jen pán z Falcova umí s ním to řemeslo.

S Beranem ve stroji to mrsklo,
přešel na Chytálkách skoro všecko.

Tesařská dílnu málem porazil,
a chladič stroje, tak ten úplně prorazil.

Za to, že Beran chtěl řídit cizí vozidlo,
utni mu Kate teď jeho chodidlo.

§ čtvrtý: Červený kohout na skládce

Vždy když je v dubnu 30tý den,
po celých Lóčkách plápolá oheň.
Velká vatra, menší oheň, ohníček,
hlavně, že si každý opeče buřtíček.

Beran doma večer pohodlně sedí
a na televizi v trenkách znuděně hledí.

Najednou v obci siréna zazní,
požár v dědině, hasiči vyjet musí.

Jak se Beran dozvídá, kam hasiči jedó,
tak má svó tvář pomalu celó bledó.
Po skládce s odpadem se oheň šíří,
a tam taky beran na kole rychle míří.

Na hasičku mezitím každý hasič pelášil,
Beran jede přímo, on tu skládku zapálil.
Když hasiči z Lóček i z Tišnova k ohni docválali,
že je čeká překvapení, vážně nečekali.

Místo, aby v klidu oheň mohli hasit,
tak akorát poslouchali Berana hartusit.
„Proč mu hasí oheň, proč mu to dělají??
však je jejich velitel, tak ať toho nechají!!!“

Odvážní muži na rozkazy nedbali,
a požáru žádnou šanci nedali.
Beran pak hasičům slíbit musel něco,
že vždy před pálením dá hasičům echo.

Po půl roce se pod viaduktem hasiči zase činili,
to tam ale tentokrát odpad beranovi muži pálili.

A proto kate dnes utni Beranovi hlavu,
za hasiče, kteří jsou díky němu pořád v bdělém stavu.

Vážení shromáždění,
vítám Vás všechny domácí i přespolní v této společnosti.

Dříve nežli popravu vykonám všem pánům
hodnostářům na zdraví připít dám!
Na stálé a dobré zdraví pana starosty a celé dědiny,
na zdraví všech hasičů a veškeré omladiny.

A nyní pane ortelisto přečtěte ortel nad zločincem tím,
nežli svůj meč v jeho krvi obarvím.

Děkuji Vám pane kate, že jste mi dal slovo.
Ale po tom pobumbání, nemluví Vám toho mnoho.

Vítám Vás všechny společně
a děkuji vám srdečně,
že jste tak hodní byli
a pod májí nás navštívili.

A prosím Vás, aby ticho bylo,
aby každý slyšel, co se přihodilo,
tomuto zločinci beranu,
který tu dnes přijde o hlavu.

Důrazně Vás všechny žádám
o laskavé odpuštění,
kdyby se někdo cítil
ortelovým čtením ukřivděný.

Jsou to všechno viny tohoto berana,
jinak to je podobnost čistě náhodná.
Proto, dřív než ortel smrti číst zahájím,
na zdraví právě těch, co budou čtení připíjím.

A nyní poslouchejte dobře, jak se beran spustil,
co všechno napáchal a čeho se dopustil.

§ první: Beran a bicykl

Celý den Berana při práci hřálo sluníčko,
a tak večer dostal chuť na točené pivíčko.

Unaven po celodenní námaze,
kolo ho k milé hospůdce zaveze.
„Řetězem a zámkem ještě kolo zabezpečit,
a pak už v klidu si s kamarády můžu zaskotačit.“

Po bujarém veselí, je čas domů jíti,
ale co to, Beran nemůže klíč od zámku najíti.
Ostatním o ztrátě nic nepravil,
a lišácky se hned vymluvil.
„V takový krásný večer projdu se rád,
s přivázaným kolem se nemůže nic stát.“

Druhý den hned brzy ráno k hospůdce se vypravil,
aby si to svoje kolo takříkajíc uloupil.
Aby byl fakt nenápadný, vzal si malou pilečku,
párkrát řízne a kolo získá za chvílečku.

Samozřejmě, jak to bývá, kamarádi Berana viděli,
a tou jeho zlodějinou dost dlouho se bavili.
Za to, že Beran stal se zlodějem,
utni mu Kate hlavu dřív, než se nadějem.

§ druhý: Salva z děla

Beran už je starý hoch,
oslavil v létě čtyřicátý rok.

„Na oslavu jubilea,
vypálíme salvu z děla.“

První rána ozve se,
půl Lóček se otřese.

Druhá rána z placu zazní,
to už z toho všichni blázní.

Třetí rána z placu duní,
to už policisté z aut se kulí.

Policisté zle se mračí,
za Beranem rychle kráčí.
„V okolí tu nejsou hluší,
rány z děla prý je ruší.“

Beranovi vynadali,
z děla střílet zakázali!!!

Odjeli pak zakrátko,
jen co snědli prasátko.

Jeden z Beranů za policajty kouká,
z pusy slavnou větu souká.

„Slušně se prý obléct měli,
když na oslavu jíti chtěli.“

Beran od té doby, už ani svátek neslaví,
a Kat ho dnes za to bez milosti popraví.

§ třetí: Na Falcově mlýně

Tam kde leží Falcův mlýn,
Beran provedl hrůzný čin.

Starý beran pro dřevo se vypravil,
o půjčení nakladače pána z Falcova žádonil.

„Kamaráde, půjč mi ten stroj,
já sám naložím si pořádný strom.

Zajezdím si jak zamlada,
jó to bude paráda“.

Nakladač je však na heslo,
jen pán z Falcova umí s ním to řemeslo.

S Beranem ve stroji to mrsklo,
přešel na Chytálkách skoro všecko.

Tesařská dílnu málem porazil,
a chladič stroje, tak ten úplně prorazil.

Za to, že Beran chtěl řídit cizí vozidlo,
utni mu Kate teď jeho chodidlo.

§ čtvrtý: Červený kohout na skládce

Vždy když je v dubnu 30tý den,
po celých Lóčkách plápolá oheň.
Velká vatra, menší oheň, ohníček,
hlavně, že si každý opeče buřtíček.

Beran doma večer pohodlně sedí
a na televizi v trenkách znuděně hledí.

Najednou v obci siréna zazní,
požár v dědině, hasiči vyjet musí.

Jak se Beran dozvídá, kam hasiči jedó,
tak má svó tvář pomalu celó bledó.
Po skládce s odpadem se oheň šíří,
a tam taky beran na kole rychle míří.

Na hasičku mezitím každý hasič pelášil,
Beran jede přímo, on tu skládku zapálil.
Když hasiči z Lóček i z Tišnova k ohni docválali,
že je čeká překvapení, vážně nečekali.

Místo, aby v klidu oheň mohli hasit,
tak akorát poslouchali Berana hartusit.
„Proč mu hasí oheň, proč mu to dělají??
však je jejich velitel, tak ať toho nechají!!!“

Odvážní muži na rozkazy nedbali,
a požáru žádnou šanci nedali.
Beran pak hasičům slíbit musel něco,
že vždy před pálením dá hasičům echo.

Po půl roce se pod viaduktem hasiči zase činili,
to tam ale tentokrát odpad beranovi muži pálili.

A proto kate dnes utni Beranovi hlavu,
za hasiče, kteří jsou díky němu pořád v bdělém stavu.